

ကျော်ဝင်း

စိုးမသောက်

မှောင်မိုက်အမှိုက်မငြေးမို့

-NLD ငါတ်ဒုတိယနှစ်

ဆောင်းကာလလွန်ပြီ။ မိုးလည်း ကြည်လင်ပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ
ပန်းများ ပွင့်ကြပြီ။ ငှက်တို့ မည်တွန်ချိန်လည်း ရောက်လေပြီ။ ငါတို့
မြေ၌ ချိုးငှက်တွန်သံကိုလည်း ကြားရ၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း
ရှေ့လမုန် သီချင်း-မှ
ကောက်နှုတ်ချက်

ဘေးမှ ရပ်ကြည့်သူ၏ ထင်မြင်ချက်များ
စာရေးသူအမှာ

ယခုဆိုလျှင်၊ မြန်မာ့ဒီမိုကရေစီ အပြောင်းအလဲမှာ အစိုးရနှစ်ဆက်ပင် တိုင်ခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူ အနေနှင့် မည်သည့်အစိုးရ လက်ထက်တွင် မှ ထဲထဲဝင်ဝင် မပါခဲ့ပါ။ ဘေးမှ ရပ်ကြည့်သူတစ်ယောက် အနေနှင့်သာ ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ဒါကလည်း အကြောင်းရှိ၍ ဖြစ်သည်။

စာ ရေး သူ မှာ ၊ လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်လောက်ကပင်၊ အိုင်ဒီယာကြီးတစ်ခု၏ အဖမ်းစားကို ခံခဲ့ရသည် ။ အဆိုပါ အိုင်ဒီယာကြီးအပေါ်စွဲလန်းစိတ်ဖြင့်ပင်၊ မိခင်ရင်ခွင်၊ ချစ်သူအကြင်နာနှင့် စာသင်ခန်းကိုကျောခိုင်းကာ၊ ထောင်တံတိုင်းတွေကြား ရောက်သွားသည် ။ ထောင်တံတိုင်းတွေကြား လွန်တော့၊ တောနှင့်တောင်သို့ ရောက်သွားပြန်သည် ။ တောနှင့်တောင်တွင် ကျင်လည်ရင်း၊ မိမိကိုယ် တိုင် ရွေးချယ်ခဲ့သော ‘လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး’ကိုပင် တိုင်းပြည်အတွက်အဖြေမှန် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေစ...၊ သံသယ ဖြစ်လာရသည်။

စာရေးသူ၊ ဒုတိယအကြိမ်ထောင်မှ လွတ်သော ၁၉၈၄ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှာ ဆိုခဲ့ပါ သံသယကို လွယ်ပိုးထားရချိန်ဖြစ်သည် ။ ဤအချိန်မှာ ပင်၊ ရှစ်လေးလုံးအရေးတော်ပုံကြီးနှင့် တိုးခဲ့သည် ။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် အကြောင်းကြားခဲ့သည် ။ နောက် NLD ပါတီအကြောင်း သိခဲ့သည် ။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် NLD သည် ပင်၊ ‘လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး’မဟုတ်သော၊ အခြား ‘အော်လထာနေးတစ်’တစ်ခုဟု မျှော်လင့် ယုံကြည်ခဲ့ရသည် ။ ၁၉၉၃၊ တတိယအကြိမ် ထောင်မှ လွတ်တော့ စာရေးသူ၏ ‘ဝင်စားစိတ်’မှာ ‘လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး’မဟုတ်တော့...။ ဆိုခဲ့ပါ ‘အော်လထာနေးတစ်’ဖြစ်လာသည်။

J

သို့နှင့်တိုင်၊ စာရေးသူမှာ သစ္စာသွေဖယ်သူ မဖြစ်လိုပါ။ မိမိဘဝတွင်
 ၊ ပါတီကြီးတစ်ခုနှင့်သာ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးရာ အခြားမည်သည့် ပါတီနှင့်မှ
 ထဲထဲဝင်ဝင်၊ မဆက်စပ်လိုတော့ပါချေ...။သို့ဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးကို
 ဘေးမှ ရပ်ကြည့်သူတစ်ယောက်အနေနှင့်သာ ငေးနေမိပြီး၊ ကိုယ့်စာကို
 ရေးနေဖြစ် ပါသည် ။

သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန် ဦးဆောင်သော USDP
 အစိုးရလက်ထက်တွင် သမ္မတအကြံပေးအ ဖြစ် စာရေးသူကို
 ကမ်းလှမ်းဖူးပါသည် ။ စာရေးသူ ငြင်းခဲ့သည် ။ အမျိုးသားလွှတ်တော်မှ
 ၊ ကော်မရှင် အဖွဲ့ဝင် အဖြစ်ကမ်းလှမ်းသော အခါတွင် မူ၊ စာရေးသူ
 လိပ်ပြာသန့်သန့်နှင့် လက်ခံလိုက်သည် ။ လွှတ်တော်မှာ
 ပါတီတစ်ခုတည်းကို၊ ကိုယ်စားပြုသည် မဟုတ်။ ပါတီပေါင်းစုံကို
 ကိုယ်စားပြုသည် ။ မိမိဆယ်နှစ်သားအရွယ်ကတည်းက၊
 ပျောက်ကွယ်သွားသော အင်စတီကျူးရှင်းတစ်ရပ် ပြန်လည်
 အသက်ဝင်လာစေရေးအတွက်၊ နိုင်သလောက် ကူညီသင့်သည် ယူဆ၍
 လည်း လက်ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည် ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်သော NLD
 အစိုးရဖြစ်လာသောအခါတွင် မူ၊ ၂၁ ရာစု ပင်လုံညီလာခံတွင်

အစိုးရအဖွဲ့(အစိုးရ၊ လွှတ်တော်၊ တပ်) မှ ရွေးချယ်သော ပါဝင်သင့်
ပါဝင်ထိုက်သူ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်၊
စာရေးသူတက်ရောက်ခွင့်ရခဲ့ပါသည် ။ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သော
အလုပ်ဟု ယူဆ၍ ၊ စိတ်ပါလက်ပါ ပါဝင်ဆွေးနွေးခဲ့ပါသည် ။
ဒီထက်ဘာမှ မပိုပါ။ ဘာလုပ်ပိုင်ခွင့်မှ ရှိသည် လည်း မဟုတ်ပါ။

၃

စာရေးသူအတွက်၊ နိုင်ငံရေးမှာ ၊ အကြောင်းကြောင်းကြောင့်၊
'ဆန်ဆုံစား'ခွင့် မရလိုက် သော'ချစ်ဦးသူ'ဟု ဆိုရမည် ထင်ပါသည် ။
စာရေးသူ အမြဲတန်း ထိတွေ့ကျင်လည်ရသည့်
အိမ်ထောင်ဘက်ဇနီးသည် ကား'စာရေးခြင်း အလုပ်'ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
ဘေးမှ ရပ်ကြည့်ရင်း ရလာ သည့် အထိ၊ အတွေ့၊ အမြင် များ သည် ပင်-
စာရေးသူအတွက် ကုန်ကြမ်းတွေ ဖြစ်လာရပါသည် ။

ဤနေရာတွင် USPD ဖြစ်စေ၊ NLD ဖြစ်စေ....၊ အစိုးရများ နှင့်
ပတ်သက်လျှင်၊ ကြိုဆို ထောက်ခံစရာများ ရှိနိုင်သလို
ဝေဖန်ထောက်ပြစရာများ လည်း ရှိတတ်ပါသည် ။
စာရေးသူအနေနှင့်က တော့၊ ဝေဖန်ထောက်ပြစရာရှိတိုင်း၊
'အပြုသဘောဆောင်'ဖို့ အမြဲကြိုးစားကြည့်ပါသည် ။ (စာရေးသူက၊
ဆရာဒဂုန်တာရာပြောသော'ရန်သူမရှိ မိတ်ဆွေသာရှိ'သည့်

နိုင်ငံရေးမျိုးကို လက်ခံသူ ဖြစ်သည်။ ။

ဝန်ခံရလျှင်၊ ယခုရောက်ရှိနေသော NLD ခေတ်တွင် ၊ ယခင် USDP ခေတ်လောက်တောင်၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန် မဝေဖန်တော့ပါ။ အကြောင်းသုံးခုကြောင့် ဖြစ်ပါသည် ။ ၁/ ကြိုက်စရာရှိလျှင် ပက်ပက်စက်စက်ထောက်ခံ၊ မကြိုက်စရာရှိလျှင် ရက်ရက်စက်စက် ဝေဖန်တတ်သော မြန်မာ့ဓလေ့ ကို ဆင်ခြင်မိ၍ ... ၂/ ပြည်တွင်း ပြည်ပ ဝေဖန်မှုမျိုးစုံနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ကို စာနာမိ၍ ... ၃/ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် NLD ကို ယခုချိန်ထိ ယုံကြည်နေသေး၍ ဖြစ်ပါသည်။ ။

‘ကြက်မွေးလေးနှင့် တို့ ရုံ ထိရုံ’ဟု ဆိုချင်ကဆို၊ စာရေးသူ၏ ခပ်ပျော့ပျော့ ဝေဖန်ရေးများ ကို မြည်းစမ်းကြည့်နိုင်ရန် ယခုစာစုကို စီစဉ်လိုက်ရပါကြောင်း...။

ကျော်ဝင်း

၇၊ မတ်လ၊ ၂၀၁၈

ငြိမ်းချမ်းရေး

နတ်ဝတ်ပုဆိုး တိမ်မီးခိုး-မှ
ဘောင်းဘီဝတ် မိုးတိမ်-သို့

ပြည်သူ့အာဏာ-ပြီးတော့-The Voice

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်။ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးအနှံ့၊
ပထမဆုံးအကြိမ် ကျင်းပသော ‘လွတ်သဘင်ပွဲတော်’ကို ခြိမ့်ခြိမ့်သဲ
ကျင်းပနေချိန်ဖြစ်သည် ။ ထိုနေ့ နေ့စွဲနှင့် ထုတ်ဝေသော
‘ပြည်သူ့အာဏာ’ဂျာနယ်တွင် ၊ သခင်သန်းမြိုင်၏
စာတစ်ပုဒ်ပါလာသည် ။ တရုတ်ရိုးရာပုံပြင် တစ်ပုဒ်ကို
မှီငြမ်းပြီး၊ ‘၁၉၄၈ လွတ်လပ်ရေး’ကို သရော်ထားသော၊ တစ်ခန်းရပ်
ပြဇာတ်တစ်ပုဒ် ဖြစ်သည် ။ ပြဇာတ်ခေါင်းစဉ်ကိုတော့
မြန်မာဆန်ဆန်ပေးထားသည် ။ "နတ်ဝတ်ပုဆိုး-တိမ်မီးခိုး..."

ဇာတ်လမ်းကား ဤသို့..."တစ်ခါသော်၊ အလိမ်အညာ ကျွမ်းသော
လူလိမ်နှစ်ဦးက၊ ဘုရင်ကြီးတစ်ပါးကို ချဉ်းကပ်ပြီး ယခုလို
လျှောက်တင်သည် ဆိုသတတ်...။ ‘မှန်လှပါ၊ တိမ်မီးခိုး အဆင်
နတ်ဝတ်ပုဆိုးတစ်ထည်ဆက်သလိုကြောင်းပါဘုရား။ သို့သော်၊

ဤပုဆိုးကို ဘုန်းကံရှိသူတို့ သာ မြင်နိုင်ကြောင်းပါဘုရား။ လက်ခံတော်မူပါ...’ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်၊ ဘာမှ မရှိသော ဝတ်လစ်စ လစ် ပုဆိုး ဆိုသည် ကို ဆက်သလေ၏။ ဘုရင်ကြီးလည်း ‘ဘာမှ မမြင်’ဆိုလျှင် ဘုန်းကံမရှိရာ ရောက်မည်ဆို၍ ၊ ‘အထူးပင် လှပတင့်တယ်ကြောင်း’ချီးကျူးပြောဆိုကာ၊ အဆိုပါနတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ပြီး၊ ညီလာခံဝင်တော်မူလေ၏။ ဤတွင် အမတ်များကလည်း ၊ ‘ကိုယ်တုံးလုံးကြီး’ဟု အမှန် အတိုင်းဆိုလျှင် ဘုန်းကံမရှိရာ ရောက်မည်စိုးရိမ်၍ ၊ ‘အင်မတန် လှပတင့်တယ်ကြောင်း’သူ့ထက်ငါ အပြိုင်မြှောက်ပင့် ပြောဆိုကြတော့သည် ...”အမှန်စင်စစ် ၁၉၄၈ လွတ်လပ်ရေး မှာ ၊ နိုင်ငံရေးအရ လွတ်လပ်သော်လည်း ၊ စီးပွားရေးအရမူ၊ ဘာအနှစ်သာရမှ မရှိ၊ မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း-ဟု ထေ့ငေါ့ သရော်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

ပြောရလျှင်၊ ဤအကြောင်းကို အစပြန်ဖော်ရသည် မှာ ၊ အကြောင်းရှိ၍ ဖြစ်ပါသည် ။ ပြီးခဲ့သော စနေနေ့က ထွက်ခဲ့သည့် The Voice Weekly ဂျာနယ် (Vol 13/ No 6) တွင် ‘နတ်ဝတ် ပုဆိုး တိမ်မီးခိုး’ ‘မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေး ပစ္စက္ခ’ဆိုသော ဆောင်းပါးကို ဖတ်ခဲ့ရ၍ ဖြစ်ပါသည် ။ အဆိုပါဆောင်းပါးတွင် ‘တရုတ်-မြန်မာ ဆက်ဆံရေး- ကျွမ်းကျင်သူ၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အခြေ စိုက်၊ တရုတ်ပညာရှင် ‘ယွန်ဆန်’၏ ‘ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်’ (Aung San Suu Kyi and Peace Process)ဆိုသော စာတစ်ပုဒ်ကို၊ မြန်မာဘာသာပြန်ဆို ကိုးကားထားသည် ကို တွေ့ရသည် ။ ဆိုခဲ့ပါစာတွင် ၊ ဆောင်းပါးရှင် ‘ယွန်ဆန်’က၊ ‘The Emperor’s New Clothes’ဆိုသော ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ကိုးကားပြီး၊ ယခုလို နိဂုံးချုပ်ထားသည် ဟု ဆိုပါသည်

"ယခု မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးတွင် လည်း ၊
ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ဟူသည့် အကြီးအမှူးခေါင်း ဆောင်က၊
ဒီမိုကရေစီတန်ဖိုးများ ၊ နိုင်ငံရေးအမျှော်အမြင်ကြီးမှု၊ အစွမ်းထက်
ခေါင်းဆောင်မှုနှင့် ဉာဏ်ပညာတို့ ဖြင့် ပြည့်လျှမ်းသော ငြိမ်းချမ်းရေး
ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားပါသော်လည်း (ယွန်ဆန်
အပါအဝင်)လေ့လာသူတို့ က ဘုန်းကံနည်းလှသဖြင့်၊ ငြိမ်းချမ်းရေး
အပေါင်းလက္ခဏာများ ၊ မမြင် တွေ့ရ..."ဟု နိဂုံးချုပ်ထားသည် ။

ယွန်ဆန် ကိုးကားခဲ့သော၊ ဆိုခဲ့ပါ ပုံပြင်လေးကို The Voice
ဆောင်းပါးရှင် ‘နော်ကိုကို’က ‘နတ်ဝတ်ပုဆိုး တိမ်မီးခိုး’ဟူ၍ ပင်
လှလှပပမြန်မာမှုပြုထားရာ၊ တစ်ခါက‘ပြည်သူ့အာဏာ’မှ ၊
သခင်သန်းမြိုင်ကို ပြန်သတိရလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ တစ်ချိန်က
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီက၊ တစ်ခါက‘မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး’ကို၊
ဆိုခဲ့ပြီးသော တရုတ်ရိုးရာ ပုံပြင်လေးဖြင့် ဝေဖန်ခဲ့ဖူးသလို၊
ယခုခေတ်‘ယွန်ဆန်’အပါအဝင်၊ နိုင်ငံတကာ စောင့်ကြည့်လေ့လာသူ
အချို့က၊ ဆိုခဲ့ပါ ပုံပြင်ဖြင့်ပင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်
ဦးဆောင်သည့်‘မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေး’ကို ဝေဖန်နေကြချေပြီ ကော...။
တွေးမိတော့ စိတ်ထဲက ဝမ်းနည်းချင်သလိုလို...။ ထို့ထက်‘တစ်ချိန်က
ဆူညံသံများ ဖြင့် စည်ကားခဲ့ သော၊
မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစင်တာ’အကြောင်းကို ဆောင်းပါးရှင်‘နော်ကိုကို’က၊
‘တို့ ထိ’ သွားခဲ့ ရာ၊ စာရေးသူမှာ၊ ‘တစ်ခါက-MPC ဆွေးနွေးပွဲများ
'ကိုပင်၊ လွမ်းမိသလိုလို ဖြစ်ရသေးသည် ။

မတဲ့ အတူနေ

ထိုစဉ်က၊ ဝန်ကြီးဦးအောင်မင်း ဦးဆောင်သော MPC မှာ ၊ စာရေးသူအပါအဝင် စာရေးဆရာ များ ၊ မီဒီယာသမားများ နှင့် နိုင်ငံရေးပါတီမျိုးစုံမှ နိုင်ငံရေးသမားများကို၊ အနည်းဆုံး တစ်လတစ် ကြိမ် ဖိတ်ကြားပြီး၊ ရောက်ရှိနေသော ငြိမ်းချမ်းရေး ဖြစ်စဉ်၏ အခြေအနေစသည် တို့ ကို ရှင်းပြလေ့ရှိ သည် ။ တစ်ခါတရံ၊ ဝန်ကြီးဦးစိုးသိမ်း၊ ဦးအောင်မင်းတို့ ကိုယ်တိုင် တက်ရောက်လေ့ရှိပြီး၊ များ သော အားဖြင့်တော့၊ ဦးလှမောင်ရွှေ၊ ဦးအောင်နိုင်ဦးတို့ က ဦးဆောင် ဆွေးနွေးကြသည် ။ တက်ရောက်လာ သူများ ဘက်မှ လည်း ၊ မိမိတို့ အမြင်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်ဆွေးနွေးကြသည် ။ ပြန်တွေးလိုက် တော့ အမှန်ပင် လွမ်းချင်စရာ...။

အဆိုပါ MPC ဆွေးနွေးပွဲများကို ကြည့်ပြီး၊ စာရေးသူတို့ ကိုပင်၊ ‘MPC နောက်လိုက်များ ’ ဟု စွပ်စွဲတိုက်ခိုက် အပုတ်ချကြသည် များ ပင် ရှိသည် ။ အမှန်စင်စစ်၊ စာရေးသူ စဉ်းစားမိသည် များ နှင့် MPCမူများမှာ ၊ အခါခပ်သိမ်း ထပ်တူကျသည် တော့ မဟုတ်။ ကွဲလွဲချက်တော်တော်များများ ပင် ရှိသည် ။ ယခုအကြောင်းတိုက်ဆိုင်လာ၍ ၊ အဆိုပါ ကွဲလွဲချက်များကို အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြလိုသည် ။

၁။ ထိုစဉ်က MPC ဦးတည်ဆောင်ရွက်နေသော ‘အားလုံးပါဝင်ရေး’ (all-inclusive)မူကို၊ စာရေးသူက မူလကတည်းက သံသယရှိသည် ။

သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင်၊ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အသီးသီးမှာ ၊ ‘ဖက်ဒရယ်’ကို အကြောင်းခံ၍ ပေါ်ထွက်လာသည် မှန်သော် လည်း ၊ ပေါ်ထွက်လာချိန်ချင်း မတူကြသလို၊ အကြောင်းရင်းခံခြင်း ထပ်တူကျကြသည် မဟုတ်။ ဥပမာ၊ ကရင်နှင့်မွန်ဆိုလျှင် ၁၉၄၈ ခုနှစ်ကပင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပြီး၊ အဓိကအားဖြင့် နိုင်ငံရေး ပြဿနာကို အခြေခံ ပေါ်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည် ။ ရှမ်းလက်နက်ကိုင် အချို့ဆိုလျှင်၊ ၁၉၅၈-၅၉-အိမ်စောင့်အစိုးရလက်ထက်၊ စော်ဘွားများ လက်နက်စွန့်စေရာမှ အကြောင်းခံ ပေါ်ထွက်လာသည် ။ အလားတူ ကချင်ဆိုလျှင်လည်း ၁၉၆၀နောက်ပိုင်း ပထမအစိုးရ၏ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံတော်ဘာသာ ဖြစ်ရေးကို အကြောင်းခံပေါ်ထွက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ၊ လူမျိုးစုလက်နက်ကိုင် အားလုံးနှင့် တစ်ချိန်တည်း၊ တစ်ပြိုင်တည်း၊ တစ်ဘရိတ်တည်း ငြိမ်းချမ်းရေးရဖို့ ဆိုသည် မှာ ၊ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ယခုထက်တိုင် စဉ်းစားနေမိသည် ။

၂။ နှစ်ဘက်လုံးမှ လက်ခံနိုင်လောက်သည့် ‘တတိယ အင်အားစု’ဆိုသည် ကိုလည်း ၊ စာရေး သူ ဘဝင်ကျလှသည် မဟုတ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံလို ‘နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းပြိုကွဲနေသော လူ့အဖွဲ့အစည်း’ (Deeply divided society) တွင် ၊ ‘တတိယ အင်အားစု စစ်စစ်’မရှိနိုင်ဟု စာရေးသူက ခံယူထား သည် ။ ဥပမာ-ဖဆပလခေတ် တစ်လျှောက်လုံး၊ နှစ်ဘက်ခေါင်းဆောင်အားလုံး၏ ဆရာ တော်ဖူးသော ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှို ၊ င်းလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကိုပင် ‘ကွန်မြူနစ်နှင့်နီးသည် ဆိုကာ၊ အစိုးရဘက်မှ သိပ်မယုံ’။ ထို့ထက် လူထုဘက်မှ ဆောင်ရွက်ကြသည့် ‘ငြိမ်းချမ်းရေး ဆန္ဒဖော်ထုတ် ပွဲများ’ နှင့်

ပတ်သက်လျှင်လည်း ၊ နှစ်ဘက် အထင်လွဲမှုများကို ရှောင်နိုင်ရန် သတိကြီးကြီးထားသင့် သည် ဟု ထင်သည် ။ ဥပမာ-၁၉၆၃ ဆွေးနွေးပွဲကာလက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော‘ဩဇာခရိုင်၊ ခုနစ်ခရိုင် ငြိမ်းချမ်းရေးဆန္ဒပြပွဲများ’မကြာသေးခင်က ပေါ်ထွက်ခဲ့သော‘တရားသောစစ် ထောက်ခံဆန္ဒပြပွဲ များ’၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအကျိုးထက်‘အဆိုး’ကို ဖန်တီးသလို မဖြစ်စေရန်၊ ဂရုဓမ္မထား ဆောင်ရွက် သင့်သည် ဟု မြင်သည် ။

၃။ ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် အဖြေရှာကြသော လက်တွေ့ဆွေးနွေးပွဲများ တွင် ‘အားလုံးပါဝင်နိုင် ရေး’ထက်၊ ‘အနည်းဆုံးညှိဝါဒ’ (Minilateralism)ကို အလေးထား စဉ်းစားစေချင်သည် ။ ‘အားလုံးပါဝင်ရေး’ဆိုသည် နှင့်‘ပါဝင်ပတ်သက်သူတွေ’(Stakeholders)များ လာရာ၊ အကျိုး စီးပွားတွေ ထွေပြားလာသည် ။ လက်တွေ့ဖြေရှင်းစရာ ပြဿနာတွေပိုများ လာသည် ။ ‘အနည်းဆုံး ညှိဝါဒ’ကမူ‘ဆွေးနွေးပွဲများ တွင် ပါဝင်ပတ်သက်သူနည်းလေ၊ အဖြေရဖို့ ပိုလွယ်လေ’ဟု ဆိုသည် ။ သို့တစေ "ပါဝင်ပတ်သက်သူတိုင်းတွင် လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာအပြည့်အဝရှိဖို့ တော့ လိုလိမ့်မည်"ဟု လည်း ထပ်ဖြည့်ထားပါသည် ။ မြန်မာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်ပတ်သက်လျှင်၊ လူမျိုးစုလက်နက်ကိုင်အဖွဲ့၊ တပ်မတော်နှင့် အစိုးရ(လွှတ်တော်အပါအဝင်)ဆိုလျှင်ရပြီ။ အစိုးရက‘ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်သူ’အခန်း မှ နေပေးလျှင်လုံလောက်ပြီ။ လူများ လျှင်၊ ပြဿနာတွေများ ၊ စကားတွေများ ပြီး အဖြေတော့တွေ မည်မထင်။

၄။ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးတွင် ‘အုပ်စုအစွဲ’ (Group Psychology)

ကြီးလွန်းနေသလား စဉ်းစား မိသည် ။ ဤအတွက် ဖော်ပြချက် အနည်းဆုံးသုံးချက် ရှိသည် ဟု ထင်သည် ။

(က)။ ရန်သူ-မိတ်ဆွေ၊ သူ့ဘက်-ကိုယ့်ဘက် ရပ်ခံမှုတွေ ယခုထက်တိုင်တွေ့နေရဆဲ...၊

(ခ)။ မိမိရပ်တည်ရာ အဖွဲ့အစည်း၊ မိမိယုံကြည်ရာ အိုင်ဒီအိုလိုဂျီ၊ တစ်ခုခုကို မှားသည် ဖြစ် စေ၊ မှန်သည် ဖြစ်စေ၊ သင်္ချိုင်းကုန်းအထိ သယ်သွားနိုင်ပါမှ သူရဲကောင်းဟု ထင်မှတ်နေကြဆဲ...

(ဂ)။ တစ်ဦးချင်း၊ တစ်ဖွဲ့ချင်းအရဆိုလျှင် တကယ့်ပကတိအရှိကို ဆုပ်မိကိုင်မိရှိပြီး၊ အကျိုး သင့် အကြောင်းသင့် လက်သင့် ခံနိုင်သော်လည်း ၊ လူများ လာလျှင်၊ အဖွဲ့များ လာလျှင်မူ၊ လက်တွေ့ ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် အပထား၊ ရဲရဲတောက် လေထုတွေ ထိပ်တက်လာနေဆဲ...။

အဆိုပါ‘အုပ်စုအဖွဲ့’သည် ပင်၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲများ ၏ ကြီးစွာသော အဟန့်အတား တစ်ခုလို ဖြစ်နေတတ်သည် ။

ဆိုခဲ့ပါ MPC ဆွေးနွေးပွဲများ တွင် ၊ စာရေးသူက၊ မိမိထင်မြင်ယူဆသည် များကို ပွင့်ပွင့်လင်း လင်း ပြောတတ်သည် ။ သူတို့ က စိတ်မဆိုး၊ အပြိုးမပျက်။ သို့အတွက်ကြောင့်ပင်၊ ဆရာဒဂုန်တာရာ က "ဒီမိုကရေစီကို၊ မတည့်အတူနေဝါဒ"ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ငါနှင့်မတူ၊ ငါ့ရန်သူ

သို့နှင့်တိုင် MPC ဆွေးနွေးပွဲများ ၏ ပြင်ပ၊ မြန်မာ့နိုင်ငံရေးတွင် ကား၊ ‘ငါနှင့်မတူ၊ ငါ့ရန်သူ’ ဆိုသော ကြမ်းရှုသည့် တုန့်ပြန်မှုများကို တွေ့နေရဆဲပင်။ ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ‘ပြင်/သစ်’ပြဿနာပေါ်ချိန်က ဖြစ်သည် ။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ ၁၂ ရက်တွင် စာရေးသူက‘အခြေခံ ဥပဒေ၊ ဘာတွေပြင်မလဲ၊ ဘယ်လိုပြင်မလဲ’အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးလိုက်သည် ။ "အခြေခံ ဥပဒေ အသစ်ရေးရေးမှာ၊ အမှန်တကယ်ရေးခွင့်ရလျှင် အလွန်ကောင်းသော်လည်း ၊ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင် ဖွယ်ရာမရှိ။ ပြင်ဆင်ရေးသည် သာ လက်တွေ့ဖြစ်နိုင်ချေရှိသည် "ဟု ရေးလိုက်ရာ၊ စာရေးသူကို ဝိုင်းတွယ်ကြတော့သည် ။ စာရေးသူ ပြောင်းလဲလက်ခံလာသော၊ ‘လစ်ဘရယ်လမ်းကြောင်း’ကို ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်သော၊ လက်ဝဲရယ်ဒီကယ်သမားများက တိုက်ခိုက်လာကြသည် ကို နားလည် နိုင်သော်လည်း ၊ ဘာမသိညာမသိ‘ဒီမို’ ဆိုသူများကပါ၊ ဝင်ဆွမ်းကြီးလောင်းကြရာ၊ ပြန်ပြောမနေချင်တော့လောက်အောင် စိတ်ပျက်မိသည် ။

နောက်ပိုင်း၊ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ခေါင်းဆောင်သော NLDက၊ ‘ပြင်ဆင်ရေးလမ်း ကြောင်း’အတိုင်းသွားမည် ဆုံးဖြတ်လိုက်မှ ၊ အထိုက်အသွင် သက်သာသွားတော့သည် ။ ‘ပြင်’ကြ မည်ဆိုတော့လည်း ‘ဘာကိုစပြင်ကြမည်’ကို၊ တစ်ဖွဲ့နှင့်တစ်ဖွဲ့ သဘောထားမတူကြပြန်။ NLD က ၅၉(စ)ကို ပြင်လိုသည် ။ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်က ၄၃၆ ကစလိုသည် ။ နောက်နှစ်ဖွဲ့ပေါင်းပြီး ၄၃၆ ပြင်ဆင်ရေး အတွက် လက်မှတ်တွေ

ကောက်ခံကြသည် ။ စာရေးသူအမြင်အရမူ၊ အဆိုပါ ပုဒ်မများမှာ ၊
ယုံကြည်မှု နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်နေရာ၊ ယခုလို မယုံမကြည်
အခြေအနေတွင် လွယ်လိမ့်မည်မထင်။ ဤအခြေ အနေမှာ ပင်၊
‘တစ်နိုင်ငံလုံး ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်မှု ရပ်စဲရေး
သဘောတူစာချုပ်’(NCA)ရုပ်လုံးပေါ်စ ပြုလာရာ၊ စာချုပ်ပါ
နိုင်ငံရေးဆွေးနွေးပွဲများမှ တဆင့်၊ အခြေခံဥပဒေကို
တဖြည်းဖြည်းပြင်နိုင်လျှင် ဖြစ်နိုင်ခြေရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်လာသည် ။
ဤအခိုက်မှာ ပင်၊ သမ္မတ ဦးသိန်းစိန်နှင့် ပဉ္စမအကြိမ်တွေ့ အပြီး၊
သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲတွင် ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်က
"အခြေခံဥပဒေကတော့ လွယ်တာက စပြင်ရမှာပဲ။
ကျန်တာတွေကတော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြင်ရမယ်"ဟု ဆိုလိုက်ရာ၊
စိတ်ထဲက ဘဝင် ကျသွားသည် ။

ယခု ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်သော စာရေးသူ၏
စဉ်းစားချက်များကို ဆက်လက် တင်ပြလိုသည် ။

၁။ ယခုအခါ၊ တပ်မတော်အပါအဝင်၊
မြန်မာ့နိုင်ငံရေးအင်အားစုအားလုံးက၊ ‘ဖဒရယ်’ကို၊ မူအရ
လက်ခံပြီးဖြစ်ရာ ‘ဘယ်လိုဖက်ဒရယ်လဲ’ဆိုသော ရွေးချယ်ရမည့်
စခန်းဆင့်သို့ ရောက်လာခဲ့ ပြီဖြစ်ပါသည် ။ ဖက်ဒရယ်ဆိုင်ရာ
ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးဟု ဆိုနိုင်သော ခေတ်ပြိုင် ပညာရှင် ‘အဲ(လ) ဖရက်
စတီဖန်’၏ အလိုအရ ရွေးစရာများများ ရှိလှသည် လည်း မဟုတ်။
အမေရိက၊ ဘရာဇီး(လ) ဆွတ်ဇာလန်တို့ ကျင့်သုံးနေကြသော ‘ယူ-
အက်(စ)မိုဒယ် ဖက်ဒရယ်’နှင့် အိန္ဒိယ၊ ဘယ်(လ)ဂျီယန်၊ စပိန်တို့
ကျင့်သုံးနေကြသော၊ ‘ယူ-အက်(စ)မိုဒယ်နှင့် မတူသည့် ဖက်ဒရယ်’တို့
သာရှိသည် ။ ‘အဲ(လ)ဖရက်၊ စတီ ဖန်’ကိုယ်တိုင်က၊ လူမျိုးစုံ၊ ဘာသာ

စကားမျိုးစုံ၊ စုစည်းနေထိုင်ကြသော တိုင်းပြည်များ အတွက်
ဒုတိယပုံစံက ပို၍ အဆင်ပြေနိုင်စရာရှိသည် ဟု
မှတ်ချက်ပြုထားသော်လည်း ၊ မြန်မာ့လူမျိုးစု လက်နက်ကိုင် အများ
စုကမူ ‘ယူ-အက်(စ)မိုဒယ်’ကိုသာ ပို၍ လိုလားဟန်ရှိပါသည် ။
အချို့ကဆိုလျှင် ဒုတိယပုံစံကို ဖက်ဒရယ်ဟူ၍ ပင်
ယူဆလိုဟန်မတူပါချေ။

၂။ အနှစ်သာရပိုင်းကို အသာထား၊
ပုံသဏ္ဌာန်သက်သက်အရခွဲကြည့်လျှင်၊ ၁၉၄၇ အခြေခံ ဥပဒေမှာ ‘ယူ-
အက်(စ)မိုဒယ်နှင့် မတူသည့် ဖက်ဒရယ်’နှင့် နီးစပ်ပြီး၊ ၂၀၀၈
အခြေခံ ဥပဒေမှာ ‘ယူ-အက်(စ)မိုဒယ်’နှင့် နီးစပ်သည် ။
အနှစ်သာရပိုင်းကိုပါ ထည့်သွင်း စဉ်းစားလျှင်မူ၊ ၁၉၄၇ မှာ ၊
‘ဖက်ဒရယ်တစ်ပိုင်း’(semi-federal)ဖြစ်ပြီး၊ ၂၀၀၈ မှာ ၊ ဖက်ဒရယ်ဟု
မဆိုနိုင်သေးပါချေ။

၃။ ၂၀၀၈ အခြေခံဥပဒေကို၊ ဖက်ဒရယ် အနှစ်သာရများ ဖြည့်ဖို့
ဆိုလျှင်၊ အနည်းဆုံး အောက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ပြင်ဖို့
လိုပါလိမ့်မည်။

(က) ဇယား ၁၊ ၂၊ ၃ နှင့် ၅ တို့ ကို နှစ်ဘက်ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ရန်၊

(ခ) ‘သယံဇာတခွဲဝေရေး’ (Resource Sharing)နှင့် ပတ်သက်ပြီး
တိတိကျကျ ဖော်ထုတ် ရန်၊

(ဂ) ပုဒ်မ ၂၆၁ ကို နှစ်သက် ညှိနှိုင်း ပြင်ဆင်ရန်

(ဃ) လွှတ်တော်နှစ်ရပ်သဘောကွဲလွဲလျှင်၊
ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှ မဲခွဲဆုံးဖြတ်သည် ကို
ပြန်လည်စဉ်းစားရန်တို့ ဖြစ်သည် ။

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်ပြောခဲ့သော "လွယ်တာက စပြင်ရမည်"ဆိုသည် မှာ၊ ဆိုခဲ့ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက်များ ဖြစ်နိုင်သည် ။ ဤအချက်များ သာ ပြင်နိုင်လျှင် ငြိမ်းချမ်းရေး လမ်းပွင့်သွားနိုင်သည် ဟု ထင်သည် ။

၄။ ဆိုခဲ့ပြီးသော အချက်များကို သဘောတူညီပြီးလျှင်၊ NCA စာချုပ်ပါ လမ်းပြမြေပုံ အတိုင်း ဆက်လက်လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ ကျန်ရှိသော အချက်များ နှင့် လက်မှတ်မထိုးသေးသော အဖွဲ့များ နှင့်မူ၊ ဆက်လက်ဆွေးနွေးရပါဦးမည်။ လက်တွေ့ကျကျပြင်နိုင်လျှင်၊ ကျန်ရှိသော ပြဋ္ဌာန်း ချက်များ ရော၊ လက်မှတ်မထိုးရသေးသော အဖွဲ့များ အတွက်ပါ၊ 'တွန်းအား'ဖြစ်လာနိုင်ပါသည် ။ ဤသို့မဟုတ်ဘဲ၊ ယခုဖြစ်နေသလို၊ အချိန်ဆွဲသလိုဖြစ်နေလျှင်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အကျိုးဆက်များ ဖြစ်သွားနိုင်သည် ။ တည့်တည့်ဆိုရလျှင်၊ လက်မှတ်ထိုးထားသော အဖွဲ့များ စိတ်ပျက်သွားနိုင်သည် ။

စာရေးသူမျှော်လင့်သည် မှာ၊ အကောင်အထည်မဲ့၊ ဝတ်လစ်စလစ် 'နတ်ဝတ်ပုဆိုး၊ တိမ်မီးခိုး' အဆင့်မှ အကောင်အထည်ရှိရှိ ရုပ်လုံးပေါ်လာစေရေးအတွက် ရည်ရွယ်ပါသည် ။

‘အနမ်း’နဲ့ ငြိမ်း

ဘာသာပြန်ထားသော 'ဘောင်းဘီဝတ် မိုးတိမ်' ကဗျာနှင့် အဆုံးသတ်လိုသည် ။ ဒါကလည်း အကြောင်းရှိ၍ ဖြစ်ပါသည် ။ ရုရှားကဗျာဆရာကြီး 'မာယာကော့(ဖ)စကီး'၏ 'Clouds in the Trousers'ကို၊ ဆရာနိုးက 'ဘောင်းဘီဝတ် မိုးတိမ်' ဟု ဘာသာပြန်လိုက်ရာ၊ စာရေးဆရာ တစ်ဦးက၊ ယခုလို ဝေဖန်သည် ဟု ဆိုပါသည် ။ "ကိုသာနိုးနယ် ဗျာ၊ ဒါနဲ့ နီးစပ်တဲ့ မြန်မာဝေါဟာရ ရှိပြီးသားဗျ။ 'နတ်ဝတ်ပုဆိုး၊ တိမ်မီးခိုး'ဆိုတာလေ..." ဤတွင် ဆရာက၊ ကဗျာစာပိုဒ် တစ်ပိုဒ်ကို ထုတ်ပြပြီး၊ ယခုလို ရှင်းပြသည် ။

"ဆန္ဒရှိကြရင်...

ပြောစရာမရှိအောင်၊ နူးညံ့ပြလိုက်မယ်

ယောက်ျားမဟုတ်၊

'ဘောင်းဘီဝတ် မိုးတိမ်'ရယ်လို့ ။"

ဆန္ဒသာရှိမယ်ဆိုရင်၊

'မိုးတိမ်'ကို 'ဘောင်းဘီဝတ်ထားသလို' နူးညံ့ပြလိုက်မယ်-ဟု ဆိုရာ၊ 'ဝတ်စုံ' ကို ညွှန်းသည် မဟုတ်၊ 'လူ'ကို ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်သည် ။ ဒါကို စာရေးဆရာ မသိမဟုတ်၊ သိပါလိမ့်မည်။ (ထိုဆရာမှာ နာမည်ကြီး-ဘာသာပြန်ဆရာလည်း ဖြစ်သည် ။) သို့သော် ဝေဖန်ချင်ဇော ကဲပြီး ယခုလိုဖြစ်သွားဟန် တူသည် -မှတ်ချက်ပြုပါသည် ။

စာရေးသူအနေနှင့် NLD အစိုးရမှာ၊ "ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဦးစားပေးလုပ်ငန်းအဖြစ် သတ်မှတ် ထားပြီး၊ ငြိမ်းချမ်းရေး အခြေအနေကို မူတည်ပြီးမှ အခြေခံဥပဒေကို ပြင်ဆင်သွားမည်"ဟု ဆိုထား ရာ၊ အဆိုပါ မဟာဗျူဟာရွေးချယ်မှုကို အပြည့်အဝထောက်ခံသည် ။ 'ယွန်ဆန်'အပါအဝင် နိုင်ငံ တကာ

လေ့လာသူအချို့က ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ဦးဆောင်သော
ငြိမ်းချမ်းရေးဖြစ်စဉ်ကို ‘နတ်ဝတ်ပုဆိုး တိမ်မီးခိုး’ဟု ဆိုလေရာ၊
စိတ်ထဲက သိပ်မခံချင်။ နူးနူးညံ့ညံ့ အကောင်အထည် ဖော်နေရသော၊
‘ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်’ဖြစ်စေလိုသည် ။ ယခုစာစု၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ
လည်း ဒါပဲ ဖြစ်သည် ။

ထို့ထက်၊ ယခုစာစုရေးနေစဉ်မှာ
ပင်‘လောက်ကိုင်တိုက်ပွဲ’သတင်းကို ကြားနေရရာ၊
‘ဘောင်းဘီဝတ်မိုးတိမ်’မှ ကဗျာတစ်စကို အမှတ်ရမိနေသည် ။
ယခုလို...၊

"မီးသတ်သမားတွေကို ပြောလိုက်ပါ

မီးလောင်နေတဲ့ နှလုံးသားအပေါ်

‘အနမ်း’နဲ့ တက်ရတယ်လို့ ...၊"

ပြည်တွင်းစစ်မီး လောင်မြိုက်နေသော၊ မြန်မာလူထု၏
နှလုံးသားပေါ်‘အနမ်း’နှင့် တက်ငြိမ်းပါမှ
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။‘အနမ်း’ဆိုသည် မှာ ၊ ‘ကာမဂုဏ် အာရုံ’ကို ဆိုလိုသည်
မဟုတ်။ ‘မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ငြိမ်းချမ်းရေး’သာ ဖြစ်ပါသည် ။
နိုင်ငံတော် အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်၏ မေတ္တာအစိုးရ သစ်၏ စေတနာဖြင့်
အနှစ်(၇၀)နီးပါး အကြာ၊ ပြည်တွင်းစစ်ကြီး အပြီးတိုင်
ငြိမ်းသတ်နိုင်ပါစေ သတည်း...။